

SÁCH KHẢI HUYỀN

DẪN NHẬP

Sách Khải Huyền là sách Tiên Tri duy nhất của Tân Ước. Nó là cuốn sách duy nhất trong thư viện thánh đặc biệt hứa phúc lành cho những ai đọc và nghe. Phúc thay là một chữ mạnh. Phúc thay người đọc là điều mà sách Khải Huyền nói về mình, nhưng sau khi đọc chương đầu về các giáo hội, và chương cuối diễn tả về trời, không mấy ai trong chúng ta đọc được nhiều hơn thế nữa trong cuốn sách.

Sách Khải Huyền trình bày một Đức Kitô vinh quang và hiển trị. Các cuốn Phúc Âm trình bày Ngài như là một Đấng Cứu Độ, Đấng đến để lấy đi lời chúc dữ của tội lỗi, nhưng trong cuốn sách cuối cùng này chúng ta không thấy có mặt của sự khiêm nhường. Một cách nào đó Khải Huyền là một cuốn sách khác thường trong toàn thể bộ quy điển thánh. Khải Huyền nói với chúng ta về sự trị vì của Đức Kitô trên trái đất này tức là cái mà Satan muốn nắm giữ. Nó nói với chúng ta sự chiến thắng hoàn toàn và vĩnh viễn của Đức Kitô trên Satan. Nó diễn tả sự thất trận và bị trừng phạt của Satan, trước tiên một ngàn năm, rồi sau đó vĩnh viễn. Nó nói về sự thất bại cuối cùng của Satan hơn bất cứ cuốn sách nào khác. Nên không lạ gì Satan không muốn người ta đọc cuốn sách này.

Có phải “khải huyền” có nghĩa là bí ẩn? Hầu như mọi người đều nghĩ như thế khi nói về cuốn sách này. Nhưng nó có nghĩa ngược lại – khai huyền có nghĩa là “mạc khải”. Nó được viết trong các biểu tượng. Nó được ký tên và được gởi đến Gioan bởi thiên sứ. Người điếc có ngôn ngữ ký hiệu. Mỗi một động tác mang đầy ý nghĩa. Trong sách Khải Huyền cũng giống như vậy. Có 300 biểu tượng trong cuốn sách này và mỗi biểu tượng có một ý nghĩa cụ thể. Biểu tượng thật tuyệt vời và nói lên những chân lý to lớn.

Nội dung của cuốn sách có vẻ như ngụ ý rằng hầu hết những biến cố của nó còn chưa được thực hiện.

Cuốn sách này là Khải Huyền của Đức Giêsu Kitô chứ không phải là khai huyền của Gioan. Nó không phải là khai huyền về sự trưởng thành của Giáo Hội và sự trở lại dần dần của thế giới, nhưng nó là sự Khải Huyền của Đức Giêsu Kitô! Nó được trao ban bởi chính Đức Kitô cho Gioan (1:1-2). Cuốn sách bàn về sự trở lại trái đất này của Chúa. Nó diễn tả sự sẵn sàng hay không sẵn sàng của Giáo Hội cho biến cố vĩ đại này (3:20). Có những mô tả về những biến cố khủng khiếp trên mặt đất và trên trời ngay trước, trong khi và sau khi Chúa đến.

Thời giờ đã gần đến nghĩa là gì? Hơn hai ngàn năm đã trôi qua kể từ khi những lời này được nói ra, nhưng ý tưởng thì “là tiết mục kế tiếp”. Không quan trọng về thời gian bao nhiêu lâu xảy ra ở giữa, chuyện tiếp sau ngày hồng ân là thời của nước trời sẽ được mở ra bởi sự trở lại của Chúa.

Không mấy người với một chút tưởng tượng mà không ngời nghĩ “mình sẽ cảm thấy thế nào khi được làm vua”. Nhưng Đức Kitô đã nói khi Ngài đến Ngài sẽ cho chúng ta cai trị như các ông vua (1:6)!

Đức Kitô là chủ đề của cuốn sách tuyệt vời này. Nó cho chúng ta một chân dung đích thực của Chúa Giêsu như là Đấng chiến thắng. Không dưới hai mươi sáu lần chúng ta thấy trong cuốn sách danh hiệu thuộc về hy tế: “Con Chiên” (5:6). Thêm vào đó chúng ta thấy thị kiến về tương lai của Giáo Hội và thế giới trong tương quan với Người.

Người ta nói rằng máu cứu độ của Đức Kitô chảy qua toàn bộ Kinh Thánh như một sợi giây đỏ. Người ta cũng nói rằng sự trở lại của Đức Kitô chạy qua cuốn Kinh Thánh giống như sợi giây bằng vàng. Chúng ta được cứu độ và được tẩy sạch trong máu của Người để chúng ta sẵn sàng và hăm hở cho ngày trở lại của Người.

TỪ A TỚI Z

Khai Huyền là một cách thể tuyệt vời để kết thúc câu chuyện bắt đầu từ sách Sáng Thế. Mọi cái đã bắt đầu trong cuốn sách của những khởi đầu (Genesis) thì được hoàn thành trong sách Khải Huyền. Trong sách Sáng Thế trời và đất đã được tạo dựng nên. Trong sách Khải Huyền chúng ta thấy trời mới đất mới. Trong sách Sáng Thế mặt trời và mặt trăng xuất hiện; trong sách Khải Huyền chúng ta đọc thấy sẽ không còn cần mặt trời hay mặt trăng vì Đức Kitô là ánh sáng của trời mới. Trong sách Sáng Thế có một cái vườn; trong

sách Khải Huyền có một thành thánh. Trong sách Sáng Thế có hôn lễ của Adam đầu tiên; trong sách Khải Huyền có tiệc cưới của Adam thứ hai, Đức Giêsu Kitô. Trong sách sáng Thế chúng ta thấy sự khởi đầu của tội lỗi; trong sách Khải Huyền tội lỗi bị xóa sổ. Vì vậy chúng ta có thể theo dõi sự xuất hiện của Tên Địch Thù vĩ đại, Satan, và sự sầu khổ và niềm đau và nước mắt trong sách sáng Thế, và thấy sự diệt vong và huỷ hoại của chúng trong sách Khải Huyền.

Mọi việc rất đen tối trong thế giới hôm nay. Không một ai đang sống mà không biết rằng chưa bao giờ những biến cố tương lai của nhân loại lại trở nên bấp bênh như bây giờ. Nhưng mọi việc cũng đen đúa như thế khi Tông Đồ Gioan, một ông lão già thật già bị lưu đày tới đảo Patmos. Ngài bị trục xuất vì làm chứng về Chúa Giêsu (1:9). Khi ở trên đảo, Gioan đã bị buộc phải lao động vất vả trong các hầm mỏ và các hầm khai thác đá. Nhưng Vị Tổng Tư Lệnh xuất hiện với ngài và trao cho ngài một sứ điệp kêu vang dội và vinh quang cuối cùng.

Sách Khải Huyền là một vở kịch vĩ đại nhất của mọi thời. Cốt truyện gây căng từ đầu đến cuối; cảnh cuối cùng thật huy hoàng vì Đức Kitô đến trong vinh quang của chính Ngài. Vị Anh Hùng là chính Chúa; tên côn đồ là ma quỷ. Các diễn viên là bảy giáo hội. Các nhân vật được mở ra bởi các ấn của chương 6 và 7 được hướng dẫn bởi “bốn kỵ sĩ”. Rồi những người được triệu tập bởi tiếng kèn tới lượt mình rời khỏi trung tâm cảnh diễn, và chúng ta thấy tên Phán Kitô, nhà cai trị thế giới, đang hiện ngang đi qua sân khấu (Ch. 13). Chính sự nhập thể của tên ma quỷ này là để thiết lập vương quốc của hắn và để được con người thờ phượng. Nhưng Đức Kitô làm cho tất cả tan thành mây khói. Diễn Viên uy nghi này, mang theo đoàn tùy tùng với Ngài, tiến ra – là Vua các vua và Chúa các chúa mà mọi người mong đợi đã lâu. Ngài đuổi kẻ thù mình ra khỏi sân khấu trong một cuộc thất trận hoàn toàn (Ch.19).

Sau tất cả cuộc chiến đấu kết thúc và những con ác thú bị tiêu diệt và ma quỷ bị trói và trời cũ đất cũ đã biến mất, rồi chúng ta nghe được những lời này, tràn đầy hy vọng, Ngày đây Ta đổi mới mọi sự (21:4-5). Cuốn sách này mang đến tuyệt đỉnh câu chuyện vĩ đại bắt đầu trong sách sáng Thế, và giống như tất cả những câu chuyện có hậu, nó kết thúc “Và từ đó họ sống hạnh phúc mãi mãi”.

Chú ý các số bảy trong cuốn sách này:

-Bảy giáo hội	-Bảy dấu chỉ
-Bảy cái ấn	-Bảy tai ương cuối cùng
-Bảy tiếng kèn	-Bảy phán quyết
-Bảy cái mới	

QUÁ KHỨ - NHỮNG CÁI MÀ NGƯỜI ĐÃ THẤY (1:1-18)

Ở đây là bức tranh cuối cùng của Đức Giêsu Kitô được chứng ra trong Tân Ước. Có rất nhiều nghệ sĩ cố gắng vẽ Ngài nhưng họ đã thất bại. Ở đây mới chính là bức chân dung chân thực. Ngài đang đứng ở giữa bảy chân đèn bằng vàng tiêu biểu cho bảy giáo hội (c.20). Chân đèn chứng minh rằng Giáo Hội phải là người mang giữ ánh sáng (light-bearer). *Các con là ánh sáng thế gian*. Có bao nhiêu giáo hội ngày nay đã trở thành nơi giải trí, cửa hàng tạp hóa, hay nơi làm tiền thay vì là ánh sáng soi cho chỗ tối tăm.

Đức Kitô giống như một “con người”, nhưng rõ ràng từ thị kiến là Đấng mà Gioan trông thấy thì Ngài hơn một con người bình thường. Ngài là “Con Người”. Tất cả đều biểu tượng hóa về uy nghi và sự phán xét, và tư tưởng về sự phán xét đánh vào chủ âm (keynote) của cuốn sách. Đức Kitô được trình bày cho toàn thế giới như là Vị Thẩm Phán.

Thị kiến của Gioan không phải của thời đại mà chúng ta đang sống, nhưng của ngày tương lai khi loài người sẽ phải đứng trước Đức Kitô để bị xét xử (Gioan 5:27-29). Bây giờ, chúng ta có thể có mọi ân sủng của Thiên Chúa, sự thương xót và tha thứ được ban ra. Bây giờ, Đức Kitô đứng trước chúng ta để chúng ta chọn. Chúng ta có thể từ chối Ngài nếu chúng ta muốn. Trong sách Khải Huyền, Gioan tả Đức Kitô đang xét xử. Ngày của thương xót đã qua đi bây giờ chúng ta đứng trước Vị Thẩm Phán.

Khi Gioan nhìn thấy Đấng vinh hiển ông ngã vật xuống dưới chân Người, như chết vậy (1:17). Nhưng lời của Đức Kitô khích lệ ông. Ngài nói Ngài là Đấng Hằng Sống, và mặc dầu Ngài đã chết, Ngài vẫn sống mãi, và nắm giữ chìa khóa của Tử Thần và Âm Phủ. Chúng ta không có bức hình thông

thường của Đức Kitô chào đời tại Belem và kết thúc tại Núi Cây Dầu, nhưng ở đây chúng ta có cuộc đời của Ngài trên trời, khi vinh quang tột đỉnh.

Có bao giờ bạn thấy Chúa chưa? Khi thấy Ngài mặt ông Môsê tỏa sáng. Ông Gióp cảm thấy ghê tởm chính mình và thống hối trong đồng tro. Isaia thấy mình không thanh sạch. Tôma nói “Lạy Chúa tôi, lạy Thiên Chúa của tôi”. Saolô (Phaolô) ngã xuống và tôn thờ Ngài là Đấng Cứu Độ. Điều gì sẽ xảy ra cho chúng ta nếu chúng ta thực sự nhìn thấy Chúa?

HIỆN TẠI – NHỮNG CÁI NHƯ CHÚNG LÀ (1:19-3:22)

Trong chương hai và chương ba chúng ta thấy lá thư tình của Đức Kitô gửi cho các giáo hội của Ngài. Tên của các giáo hội được ghi trong sách là tên của các Giáo Hội thực sự hiện hữu vào thời của Gioan. Có vẻ như Ngài cho chúng ta bản tóm lược lịch sử Giáo Hội qua bảy thời kỳ: **Êphêxô** – Giáo Hội tông truyền (2:1-7). **Ximiécna** – Giáo Hội bị bách hại (2:8-11). **Pécgamô** – Giáo hội được hoàng đế yêu chuộng (2:12-17). **Thyatira** – Giáo Hội thời giáo hoàng (2:18-29). **Xácđê** – Giáo Hội thời cải cách (3:1-6). **Philadenphia** – Giáo Hội truyền giáo (3:7-13). **Laodikia** – Giáo Hội bị chối từ (3:14-19)

Ở cuối lá thư tình thứ bảy Đức Kitô đứng bên ngoài cửa và gõ cửa từng người “*Ai nghe tiếng Ta và mở cửa thì Ta sẽ vào nhà người ấy*”. Bạn có mở cửa trái tim cho Đức Kitô vào không?

Chúng ta hãy chú ý đến những lời giống những lời trong lá thư này:

Nhưng Ta trách người điều này...nhưng Ta có ít điều trách người....nhưng Ta trách người điều này (2:4,14,20). Đây là những cảnh báo của Đấng Cứu Độ trung tín.

TƯƠNG LAI – NHỮNG CÁI SẼ LÀ (4:1-22:21)

Sự mạc khải vĩ đại khai mở với tiếng kèn, cái cửa mở ra ở trên trời và có tiếng nói: “*Lên đây Ta sẽ chỉ cho người thấy những điều phải xảy ra sau đó*”.

Trước tiên ngài của Thiên Chúa được bày ra trước mắt. Khải Huyền trở thành “cuốn sách của chiếc ngai”. Đây là sự kiện trung tâm tỏa khắp cuốn sách. Cái ngai này nói về việc phán xét. Chiếc ngai ân sủng không còn được nhắc đến. Quang cảnh là phòng xử án. Vị Thẩm phán của cả trái đất đang ngồi trên ghế; hai mươi bốn vị trưởng lão tượng trưng cho mười hai tổ phụ của Cựu Ước và mười hai tông đồ của Tân Ước, họ là bồi thẩm đoàn (4:4). Bảy thần khí của Thiên Chúa (4:5; 5:6) là công tố viên, và bốn con vật là nhân viên phục vụ tòa án, sẵn sàng để thi hành bản án của Vị Thẩm Phán.

Bốn Kỵ Sĩ

Trong chương thứ sáu chúng ta thấy “bốn kỵ sĩ” nổi tiếng (6:1-8).

Đầu tiên, chúng ta thấy con ngựa trắng của chúng nhân tôn giáo đi đến trước khi tai họa cuối cùng ập xuống trên trái đất. Rồi con ngựa đỏ đến, và chiến tranh toàn cầu nổ ra trên thế giới khi hòa bình bị lấy khỏi trái đất. Con ngựa đen của đói kém và khan hiếm theo sau cuộc chiến tranh toàn cầu. Cuối cùng, con ngựa xanh nhạt của dịch bệnh và chết chóc tiến đến và chà đạp không thương xót.

Cái ấn thứ sáu (6:12-17) mang đến hỗn loạn xã hội, sự phá sản hoàn toàn của xã hội và nền văn minh hào nhoáng. Bóng tối, sao rụng, trời cuộn lại như cuộn giấy, các đảo di chuyển, là bức tranh được trình chiếu. Rồi vương hầu khanh tướng cùng mọi kẻ sang hèn đều trốn chạy và cầu xin để được chết vì ngày lớn lao, ngày thịnh nộ đã tới.

Có một lúc ngơi nghỉ (ch.7) trong khi người được cứu khỏi thời khốn cùng được đưa ra trình diện. Họ là “một số lớn lao” với áo được tẩy sạch và làm trắng trong máu Con Chiên. Những người “được đóng ấn” là toàn thể con cái Israen – Thiên Chúa bắt đầu quy tụ dân Ngài về với Ngài (Hosea 1:9-10). “Một số đông” là từ mọi quốc gia. Điều này chứng minh rằng tin mừng được rao giảng trong thời kỳ khốn cùng sẽ hiệu quả nhất.

Bảy tiếng kèn

Cuối cùng chúng ta thấy Satan nhập thể chính mình trong Tên Phản Kitô (Antichrist). Chân dung của hắn được mô tả trong ch.13. Chúng ta cũng nên xem trong Danien 12:11; Matthêu 24:15; 2 Thêxalônica 2:3. Tên Phản Kitô này sẽ là người cai trị thế giới. Hắn đòi hỏi được vinh dự của chính Đức Kitô. Hắn sẽ là nhà cai trị chính trị của thế giới này. Hắn là hiện thân của sự độc ác lạnh lùng và thông minh và là nhà lãnh đạo thực thụ của con người. Tên Phản Kitô sẽ là Caesar, Alexander, Nero, Hitler, Stalin, Mao Trạch Đông gộp lại thành một. Con số 666 là “con số của một người” này. Số sáu là con số của xấu xa ác độc. Vậy ba số sáu diễn tả bộ ba của sự độc ác trong Tên Phản Kitô.

Số phận cuối cùng của Tên Phản Kitô là hồ lửa khi Đức Kitô đến (19:20). Sẽ có các dịch bệnh giống như ở Ai Cập – máu, mưa đá, lửa, châu chấu, bóng tối, đói kém, động đất, chiến tranh, và chết chóc. Trong những dịch bệnh này là tổng thể cơn thịnh nộ của Thiên Chúa trên một thế giới từ chối Đức Kitô.

Bảy Chén Vàng

Trong tiếng kèn, Satan phóng thích quyền lực của mình để đạt được mục tiêu của hắn. Các chiếc chén là quyền năng của Thiên Chúa được phóng ra chống lại Satan. Các chiếc chén là câu trả lời của Thiên Chúa cho ma quỷ. Các chiếc chén làm thui chột sự thống trị của Satan. Satan dám thách thức quyền năng của Thiên Chúa. Bây giờ Thiên Chúa trả lời thách thức đó. Satan bị bắt buộc phải hành động. Nước của hắn bị lung lay tận gốc rễ và hắn bị tiêu diệt. Biến cố này kết thúc cuộc chiến của Hác-môghít-đô (16:13-16). Cuộc chiến này được diễn tả trong chương 19. Trong cảnh kết thúc trận chiến, Đức Kitô cầm đầu đội quân của Ngài và đem quân thù Ngài ra xét xử.

Các Cuộc Xét Xử

Bảy chiếc chén loan báo những “cuộc xét xử” theo sau đó. Nền văn minh đi đến chỗ sụp đổ. Mặc dầu Thiên Chúa đã mạc khải tội ác của nền văn minh, nhưng người ta vẫn nói phạm tới Thiên Chúa và không thống hối (16:9,11). Ngày nay, mặc dù sống xa hoa nhờ những phát minh, con người vẫn cảm thấy không thỏa mãn và xa cách Thiên Chúa. Hận thù tạo nên chiến tranh trong chiều kích khổng lồ. Thiên Chúa công bố bảy “cuộc xét xử” Ch.17-20. Trước tiên là cuộc xét xử của những hệ thống to lớn – thuộc về giáo hội (ch.17), thuộc về thương mại (ch.18), thuộc về chính trị (19:11-19); rồi đến người hung ác và các tiên tri giả (19:20-21), theo sau là các quốc gia (20:7-9), và ma quỷ (20:10), và cuối cùng, là cuộc xét xử của những chết được loan báo (20:11-15).

Tiệc Cưới Con Chiên

Dàn hợp xướng Alleluia loan báo sự xuất hiện của Nhà Vua đã được hứa từ lâu, Đức Giêsu Kitô Chúa chúng ta, người thừa kế ngai vàng của Vua Đavít, để đón cô dâu của Ngài. Hỏa ngục được thả ra trên trái đất. Satan và đồng bọn đã làm điều tội tệ nhất và Đức Kitô cuối cùng đã chiến thắng. Sự công chính từ lâu treo trên dàn giáo thì bây giờ được kéo lên ngai. Hôn lễ của Con Chiên đã tới (19:8). Tiệc cưới của Đức Kitô sẽ xảy ra trên không trung. Các thánh được thưởng tùy theo công trạng của mình. Thời gian vui mừng này sẽ tiếp tục cho đến khi Đức Kitô trở lại với hiền thê của Ngài, để thiết lập triều đại một ngàn năm.

Sau Trận chiến Hác-môghít-đô (19:17-19), Đức Kitô, sau khi đánh bại tất cả các kẻ thù, Ngài sẽ bắt sống Tên Phản Kitô (19:20) và tên tiên tri giả và ném chúng với cánh tay dũng mạnh vào trong hồ lửa. Đức Kitô sẽ tiêu diệt hoàn toàn hệ thống của Satan.

Thiên Niên Kỷ

Đây là thời gian khi Đức Kitô, Hoàng Tử An Bình, sẽ thiết lập vương quốc của Ngài trên trái đất trong một ngàn năm. Ma quỷ bị cầm giữ một ngàn năm (20:3); các thánh mà Đức Kitô mang theo với Ngài sẽ cai trị với Ngài một ngàn năm (20:4,6); những kẻ ác đã chết không được sống lại cho đến khi kết thúc một ngàn năm (20:5).

Sẽ có một ngàn năm an bình và vui tươi trên trái đất, khi sự hiểu biết Đức Chúa quang vinh sẽ tràn ngập cõi đất cũng như nước lấp đầy lòng biển (Khabacúc 2:14). Đó là thời gian huy hoàng để sống. Không chiến tranh, không cỏ dại, không thú dữ, không thuế, không đau lòng vì cái chết! Khi thời đại này tới hồi kết thúc, thì ma quỷ sẽ được thả ra một lần nữa. Hấn sẽ đến để thử thách các quốc gia (20:7-9). *“Hết một ngàn năm ấy, Satan sẽ được thả ra khỏi ngục. Nó sẽ ra đi mê hoặc các nước ở khắp bốn phương thiên hạ là Gốc và Magóc, và tập hợp chúng lại để giao chiến; số chúng nhiều như cát biển”* (20:7-8).

Satan là tác giả và kẻ chủ mưu của chiến tranh. Sau một ngàn năm hòa bình, Satan tụ họp quân lại để “chiến đấu”. Không phải một nhóm người mà đông vô số kẻ như cát biển. *“Nhưng có lửa từ trời rơi xuống thiêu huỷ chúng”* (20:9). Con người chống lại Thiên Chúa nhiều đến độ hầu như không thể tin được nhưng *“Không gì nham hiểm và bất trị như lòng người, ai dò thấu được”* (Giêrêmia 17:9).

Tận số của Satan

Người ta quá coi nhẹ Satan. Hấn thật hùng mạnh! Hấn là tên lừa dối của toàn thế giới. Hấn rơi từ chỗ cao nhất, bên cạnh Thiên Chúa, xuống chỗ thấp nhất – hồ lửa. Đức Kitô diễn tả chỗ ấy như là hồ lửa vĩnh cửu, dọn sẵn cho quỷ và các thiên thần của hắn (Matthêu 25:41). Quỷ bị lãnh bản án chung thân (20:10).

Ngai sáng chói của phán xét cuối cùng đã được thiết lập. Đấng ngồi trên đó sẽ xét xử tất cả mọi người (20:11-15). “Kẻ chết” được mang tới trước mặt Ngài. Biển trả người chết mà nó cầm giữ. Mồ trả người chết mà nó cầm giữ. Âm phủ trả lại người chết mà nó cầm giữ. Người chết bị xét xử theo công trạng của mình (20:12-13). Cuộc phán xét cuối cùng được loan báo. Đấng Cứu Độ bây giờ là Vị Thẩm Phán. “Ai không có tên trong sổ trường sinh thì bị quăng vào hồ lửa” (20:15). Cuộc phán xét phải đến trước khi thời đại hoàng kim được khai mở. Có người gọi hòa ngục là trại cải tạo của vũ trụ, và nghĩa địa chung của người chết phần linh hồn.

Có bảy cái mới: Trời mới đất mới – 21:1; Dân mới – 21:2-8; Cô dâu mới – 21:9; Nhà mới – 21:10-21; Đền thờ mới – 21:22; Ánh sáng mới – 21:23-27; Vườn địa đàng mới – 22:1-5.

Hạnh phúc Mãi mãi

Phải, câu chuyện của Thiên Chúa kết thúc có hậu “và từ đó họ sống hạnh phúc mãi mãi” (Happily ever after). Satan không chiến thắng trong việc cố gắng tách con người ra khỏi tình nghĩa với Thiên Chúa bằng tội lỗi kể từ khi hắn gặp hai người đầu tiên trong Vườn Địa Đàng. Hấn đã thực sự thất bại và chúng ta sẽ ở với Đức Kitô mãi mãi. (Ch.21 và 22)

Đừng cố gắng phân tích hay chú giải những chương này. Nhưng hãy suy gẫm chúng. Đây là thiên đàng! Ngôn ngữ bị giới hạn làm sao để giải thích sự huy hoàng của nó! Tình bằng hữu giữa Thiên Chúa và con người được phục hồi. Thiên Chúa “cư ngụ với dân Người”. Mỗi một mục tiêu đã đạt được. Mỗi một lời hứa đã được thực hiện. Thiên đàng thì trái ngược hẳn với những gì chúng ta kinh nghiệm ở nơi đây. Tất cả đều tuyệt đẹp!

Lời cuối cùng của Đức Kitô trong Khải Huyền của Ngài là: *“Phải, chẳng bao lâu nữa Ta sẽ đến”* (22:20). Lời đáp trả của chúng ta nên là *“Lạy Chúa Giêsu, xin ngự đến!”* (22:20).